

РЕШЕНИЕ

№ 25156

гр. София, 28.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 06.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилка

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **8151** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 128а от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано по исковата молба на С. П. В. за обявяване на нищожност на решение № 5266/25.04.2024 г., постановено по адм. дело № 365/2024г. по описа на Върховния административен съд, Второ отделение, с което е оставено в сила решение № 6688/07.11.2023 г., постановено по адм. дело № 5609/2023 г. по описа на Административен съд София-град. Обосновават се съображения за нищожност, както на решение № 6688/07.11.2023 г., постановено по адм. дело № 5609/2023 г. по описа на Административен съд София-град, така и на решение № 5266/25.04.2024 г., постановено по адм. дело № 365/2024г. по описа на Върховния административен съд, Второ отделение. Сочи се, че решение № 6688/07.11.2023 г., постановено по адм. дело № 5609/2023 г. по описа на Административен съд София-град е нищожно, тъй като е абсолютно неразбираемо и несъвместимо с основите на действащия правен ред, предвид липсата на мотиви или наличието на привидни мотиви относно законосъобразността на оспорения административен акт. Излагат се подробни аргументи относно противоречието на фактическите и правни изводи на АССГ със събраните по делото писмени доказателства и приложимите правни норми. Искането за обявяване на нищожност на решение № 5266/25.04.2024 г., постановено по адм. дело № 365/2024г. по описа на Върховния административен съд, Второ отделение се основава на допуснатото нарушение на чл. 221, ал. 1 от АПК, тъй като касационната инстанция не е обявила за нищожно първоинстанционното решение.

В съдебно заседание исковата молба се поддържа лично от С. П. В., която моли за нейното уважаване. Подробни съображения излага в депозираните по делото писмени бележки. Претендира разноси.

Ответната страна - Началникът на Дирекцията за национален строителен контрол, чрез процесуалния си представител изразява становище за частична недопустимост, алтернативно за неоснователност на исковата претенция. Излага съображения, че в депозираната от С. В. касационна жалба е отправено искане за прогласяване на нищожност на първоинстанционното решение, по което искане е налице произнасяне от Върховния административен съд. По съществото на спора намира, че в исковата молба не са изложени аргументи, които да обосноват извод за нищожност на атакуваните съдебни актове. Не е доказано решенията да страдат от съществени пороци. Претендира се отхвърляне на исковата молба и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Настоящият съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено следното: Исковата молба е **ЧАСТИЧНО ДОПУСТИМА**.

С решение № 6688/07.11.2023 г., постановено по адм. дело № 5609/2023 г. по описа на Административен съд София-град е отхвърлено оспорването на С. П. В. против заповед № РД-15-118/15.05.2023 г. на началника на ДНСК, с която на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл е прекратено служебното й правоотношение относно длъжността „главен експерт“ в отдел „Процедури и договори“ в дирекция „Правна“ с място на работа в ДНСК-Централно управление, считано от 15.05.2023 г.

Решението е обжалвано от С. П. В. пред Върховния административен съд. В касационната жалба са обосновани доводи за нищожност на решението на Административен съд София-град. С решение № 5266/25.04.2024 г., постановено по адм. дело № 365/2024 г. по описа на Върховния административен съд е оставено в сила решение № 6688/07.11.2023 г., постановено по адм. дело № 5609/2023 г. по описа на Административен съд София-град.

Според Тълкувателно решение № 1/10.02.2012 г. на Върховния касационен съд, постановено по тълкувателно дело № 1/2011 г., задължително за всички съдилища по силата на чл. 130, ал. 2 от Закона за съдебната власт относно валидността на съдебните решения, нищожни са съдебните решения, постановени: от ненадлежен орган или в ненадлежен състав, извън правораздавателната власт на съда, не е в писмена форма, има абсолютна неразбираемост на волята на съда или е неподписано. Съгласно разпоредбата на чл. 218, ал. 2 от АПК за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон съдът следи служебно.

Следователно, с решение № 5266/25.04.2024 г., постановено по адм. дело № 365/2024 г., Върховният административен съд служебно е разгледал въпроса за нищожността и след като не го е обявил за такова, означава, че го е приел за валидно. При упражнен касационен контрол, който по силата на чл. 218, ал. 2 от АПК се извършва служебно по отношение на валидността /нищожността/ на обжалваното съдебно решение, искът по чл. 128, ал. 1, т. 8 от АПК за обявяване нищожността на съдебно решение е недопустим.

С оглед на изложеното депозираната от С. П. В. искова молба в частта й относно прогласяване на нищожността на решение № 6688/07.11.2023 г., постановено по адм. дело № 5609/2023 г. по описа на Административен съд София-град е процесуално недопустима и следва да бъде оставена без разглеждане.

В частта й, с която се иска прогласяване на нищожност на решение № 5266/25.04.2024 г., постановено по адм. дело № 365/2024 г. по описа на Върховния административен съд исквата молба на С. П. В. е процесуално допустима, като предявена от активно легитимирана страна срещу съдебен акт, който е неблагоприятен за нея.

Разгледана по същество в тази си част исквата претенция е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

С разпоредбата на чл. 128 а, ал. 1 от АПК е предвидена възможност за предявяване на икове за обявяване на нищожност на решения и определения, които преграждат по нататъшното развитие на производството. Законът не дава дефиниция на нищожните съдебни актове. В правната теория и съдебната практика е изяснено, че нищожни са тези актове на съда, които страдат от толкова съществени пороци, свързани с надлежността на правораздавателния орган, пределите на право-раздавателната власт на съда и формата на постановеното решение, че те се отразяват на валидността на съдебния акт. Нищожността на съдебните решения и определения е резултат от най-тежки пороци във връзка с формиране на волята на съдебния орган. Касае се за недостатъци, свързани с функционирането на съда, с надлежното сформирание на състава му, с изключителното му овластяване да разрешава съдебни спорове, с формата на съдебното решение/определение или с абсолютната невъзможност да бъде разбрана изразената воля. Такива са актовете /решения или определения/, постановени от съд в ненадлежен състав, еднолично от съдия, вместо от съдебен състав, когато това е предвидено в закона, или от лице, което не е овластено да издава съдебни актове; решения по въпроси, които са извън правораздавателната власт на съда; абсолютно неразбираеми актове или такива, които не са в писмена форма, или пък не са подписани поради отказ на болшинството от състава да стори това. Съдебната практика приема за нищожно и решение/определение изискващо невъзможно изпълнение с оглед научните и техническите постижения на съвременната цивилизация, както и изпълнение на действие, съставляващо престъпление или е несъвместимо с основите на действащия правен ред.

В процесния случай, съдебният акт е постановен от надлежен съдебен орган, в надлежния състав и в пределите на правораздавателната му власт.

Съгласно разпоредбата на чл. 132, ал. 2 от АПК на Върховния административен съд са подсъдни касационни жалби и протести срещу първоинстанционни съдебни решения. В съответствие с чл. 217, ал. 1 от АПК делото, образувано по касационна жалба, се разглежда от тричленен състав на Върховния административен съд, когато решението е постановено от административен съд. В процесния случай решение № 5266/25.04.2024 г. на Върховния административен съд, постановено по адм. дело № 365/2024 г., чиято нищожност се претендира от ищцата, е постановено именно по касационна жалба срещу първоинстанционно решение на Административен съд София-град, в състав от трима съдии, които са участвали и в съдебния състав на проведеното открито съдебно заседание, в което заседание е взел участие и прокурор, съгласно чл. 217, ал. 2 от АПК.

Съдебното решение е изготвено и в изискващата се от закона писмена форма, подписано е и от тримата членове на състава /чл. 172а, ал. 3, изр. първо от АПК/, включва всички реквизити, визирани в нормата на чл. 172а, ал. 1 от АПК и е мотивирано в съответствие с чл. 221 от АПК. Съдържанието му е точно и ясно.

С оглед спецификата на производството по чл. 128а от АПК, неотнормирани към валидността на процесния съдебен акт са доводите изложени в исквата молба за

нищожност на първоинстанционното съдебно решение, което е основание за прогласяване на нищожност на решението на Върховния административен съд. Същите са относими към правилността на съдебния акт, а не по отношение на неговата валидност, която е предмет на производство по чл. 128а от АПК.

Предвид изложеното настоящият съдебен състав намира исковата претенция на С. П. В. община за обявяване на нищожност на решение № 5266/25.04.2024 г., постановено по адм. дело № 365/2024 г. по описа на Върховния административен съд, Второ отделение за неоснователна, което налага отхвърлянето ѝ.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК на ответника се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер определен на основание чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 1 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 56-ти състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ исковата молба на С. П. В. в частта ѝ, с която се претендира нищожност на решение № 6688/07.11.2023 г., постановено по адм. дело № 5609/2023 г. по описа на Административен съд София-град.

ПРЕКРАТЯВА производството в тази му част.

ОТХВЪРЛЯ исковата претенция на С. П. В. в частта ѝ за обявяване на нищожност на решение № 5266/25.04.2024 г., постановено по адм. дело № 365/2024 г. по описа на Върховния административен съд, Второ отделение.

ОСЪЖДА С. П. В. да заплати на Дирекция за национален строителен контрол разноски по делото в размер на 100 (сто) лева. Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните. В частта му имаща характер на определение решението подлежи на обжалване в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: